

Στην κατακόρυφη επιφάνεια του κωλύδρου:

$\theta = 90^\circ$ οπότε $\cos\theta = 0$ και

$\int E \cos\theta dA = 0.$

∴ Νόμος Gauss: $2AE = \frac{Q_{enc}}{\epsilon_0} = \frac{\rho \cdot A}{\epsilon_0} \Rightarrow$

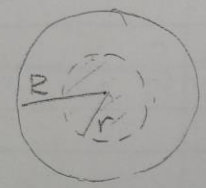
$\Rightarrow \boxed{E = \frac{\rho}{2\epsilon_0}}$

όπως είχατε βρει προηγουμένως!

3) Πεδίο σε ^{δυναμική} σφαίρα. * [Μετά και σε κεντρική]

Σφαίρα ακτίνας R περιέχει ομοιόμορφο φορτίο Q που είναι ομοιόμορφα κατανομημένο σε όλο τον όγκο της.

- 1) Ποιο είναι το κτ. πεδίο σε εσωτερικό?
- 2) _____ || _____ σε εσωτερικό?

1) Είναι: $\rho = \frac{Q}{\text{όγκος}} = \frac{Q}{\frac{4}{3}\pi R^3} = \frac{3Q}{4\pi R^3}.$

Στο εσωτερικό: Επιφάνεια Gauss σφαίρα ακτίνας $r < R$

Εδώ $\cos\theta = 1$ (θ=0°) και $\int_A E \cos\theta dA = \int_A E dA = E \int_A dA =$
 $= 4\pi r^2 E$

To Q_{enc} em esfera alicada r é: $r < R$:

$$Q_{enc} = \left\{ \begin{array}{l} \text{πικρότητα} \\ \text{φορτίου} \end{array} \right\} \times \left\{ \text{όγκος} \right\} = \rho \cdot \frac{4\pi}{3} r^3 \quad \left. \vphantom{Q_{enc}} \right\} \Rightarrow$$

και επειδή έχουμε βρει $\rho = \frac{3Q}{4\pi R^3}$

$$\Rightarrow Q_{enc} = \frac{3Q}{4\pi R^3} \frac{4\pi}{3} r^3 = Q \frac{r^3}{R^3}$$

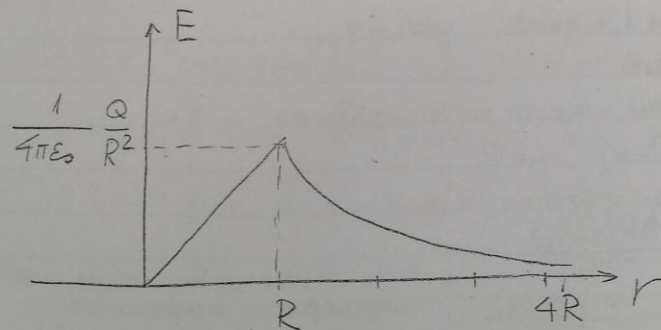
Από νόμο Gauss:

$$4\pi r^2 E = \frac{Q_{enc}}{\epsilon_0} \Rightarrow 4\pi r^2 E = \frac{1}{\epsilon_0} Q \frac{r^3}{R^3} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \boxed{E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Qr}{R^3}, \quad r < R}$$

2) Έξω από τη σφαίρα:

$$4\pi r^2 E = \frac{Q_{enc}}{\epsilon_0} = \frac{Q}{\epsilon_0} \Rightarrow \boxed{E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{R^2}, \quad r > R}$$

Κατ' αρχήν :

* Μονωτές (διηλεκτρικά), όπως γυαλί, πορσελάνη
στο λάστιχο, στο νεύριον, είναι υλικά που δεν
επιτρέπουν την κίνηση ηλ. φορτίου

▷ κακοί αγωγοί → ≠ ελεύθερα ηλεκτρόνια
(όλα τα ηλεκτρόνια είναι δεσμευμένα στα άτομα)

▷ Αν ροιδοθευθεί ηλ. φορτίο → το φορτίο
θα πάει σε θέση zero.

* Αγωγοί ^(μέταλλα) όπως χαλκός, σίδηρος, χρυσός, αργίλιο,
έχουν ελεύθερα ηλεκτρόνια (που δεν είναι
δεσμευμένα με τα άτομα που τονούν είναι δεσμευμένα
στα άτομα).

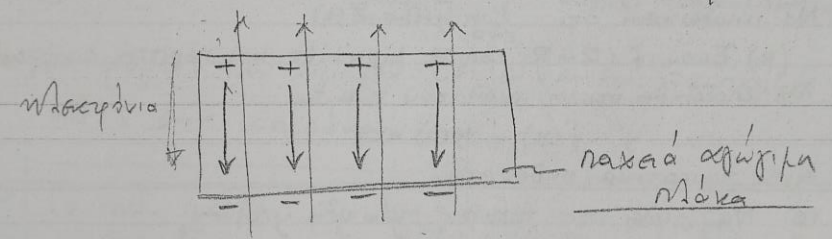
▷ Κίνηση ελεύθερων ηλεκτρονίων ~ κίνηση
φορτίου αερίου σε δοχείο → αέριο ελεύθερων
ηλεκτρονίων.

▷ Αν ροιδοθευθεί ηλ. φορτίο στο άκρο
αγωγού → ανήλθα σε όλη την επιφάνειά
του ως όρα βρεί για καρδιάση 160ppm

Αν θεωρηθεί ένας αγωγός σε κλ. πεδίο
 ⇒ τα ελεύθερα ηλεκτρόνια επηρεάζονται λόγω
 της κλ. δύναμης.

▷ Τα ηλεκτρόνια κινούνται αντίθετα προς τη
 φορά του κλ. πεδίου ως όσον φράζουν
 την εμπόδισή του πεδίου.

⇒ Στη μία άκρη του αγωγού ⇒ συσσώρευση
 ηλεκτρονίων
 ενώ στην άλλη άκρη —||— ⇒ έλλειψη
 ηλεκτρονίων

▷▷ Η συσσώρευση αρνητικών ή θετικών φορτίων
 συνεχίζεται μέχρι το κλ. πεδίο που δημιουργείται
 από αυτά τα φορτία αναιρέσει το αρχικό πεδίο.

▷▷ Σε ισορροπία: το κλ. πεδίο στο εσωτερικό
 (εσωτερική ισορροπία) του αγωγού είναι μηδέν

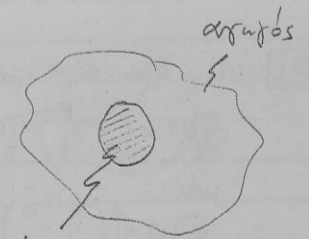
Αν ΔΕΝ ήταν μηδέν, τα ηλεκτρόνια θα εξακολουθούσαν
 να κινούνται ⇒ η κατανομή φορτίου είναι ισορροπία

Σε καλό αγωγό (π.χ. χαλκό) η ισορροπία επιτυγχάνεται σε χρόνους ~ κλάσμα του sec.

▷ Σε αγωγό σε στατική ισορροπία κάθε πρόσθετο φορτίο που προστίθεται (π.χ. από επαφή) παραμένει στην επιφάνεια του.

Απόδειξη με νόμο Gauss:

$$\oint_A \vec{E} \cdot d\vec{A} = \frac{Q_{enc}}{\epsilon_0}$$

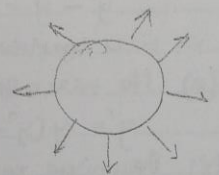
Όπως $\vec{E} = 0$ οπότε $Q_{enc} = 0$.

κλειστή επιφάνεια Gauss ενσωματωμένη

⇒ τα φορτία του αγωγού θα είναι στο εξωτερικό του αλλά στην επιφάνεια του.

▷▷ Το πλ. πεδίο στο εσωτερικό του αγωγού σε στατική ισορροπία είναι $\perp$ στην επιφάνεια

Αν δεν ήταν θα υπήρχε και συνιστώσα του πλ. πεδίου εφαρμόζων στην επιφάνεια ⇒ τα ηλεκτρόνια

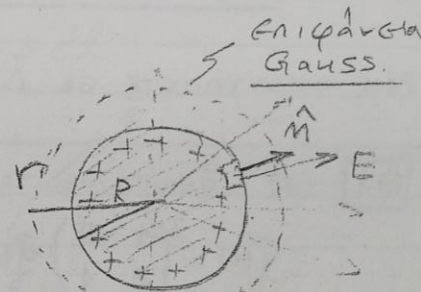
θα εκινούσαν πάνω στην επιφάνεια ⇒ η κατανομή φορτίου δεν θα ήταν σε ισορροπία (όχι!)

Παράδειγμα [Young, p. 849].

Τοποθετείται φορτίο q πάνω σε ευκλείδειο αχρήστη σφαίρα. Να υπολογιστεί το ραδιό πάνω (μέσα και έξω από τη σφαίρα).

- Μέσα στη σφαίρα $E = 0$.

- Έξω παίρνουμε σφαιρικό Gauss ακτίνας $r > R$

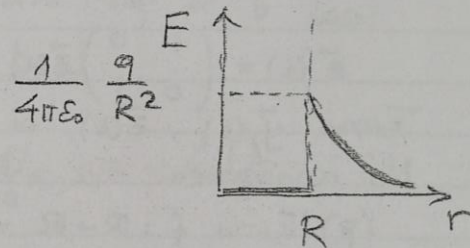

Νόμος Gauss:

$$\oint_A \vec{E} \cdot d\vec{A} = \int_A E \cos\theta dA =$$

$$= E (4\pi r^2) = \frac{q}{\epsilon_0} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q}{r^2}$$

$$W_{\alpha \rightarrow b} = \int_{\alpha}^b \vec{F} \cdot d\vec{l} = -\Delta U = -(U_b - U_{\alpha})$$

μ. δυναμική ενέργεια

Στην περίπτωση μ. δύναμης (⇒ παρουσία μ. ρεύμα)

$$\vec{E} = \frac{\vec{F}}{q} \Rightarrow \vec{F} = q\vec{E}$$

οπότε

$$\int_{\alpha}^b \vec{F} \cdot d\vec{l} = -U_b + U_{\alpha} \Rightarrow -q \int_{\alpha}^b \vec{E} \cdot d\vec{l} = U_b - U_{\alpha}$$

Ορίζουμε: ηλεκτροστατικό δυναμικό: $V_P = \frac{U_P}{q}$

μ. δυναμική ενέργεια
μ. φορτίο

στο σημείο P
μ. φορτίο

οπότε $V_P = - \int_{\alpha}^P \vec{E} \cdot d\vec{l} + V_{P_0}$

↙
εργασία που εκτέλεσαν
αυτάματα → συνήθως = 0

Επίσης: Διαφορά δυναμικού μεταξύ των σημείων P₁ & P₂:

$$V_{P_2} - V_{P_1} = - \int_{P_0}^{P_2} \vec{E} \cdot d\vec{l} + V_{P_0} - \left(- \int_{P_0}^{P_1} \vec{E} \cdot d\vec{l} + V_{P_0} \right)$$

$$= - \left(\int_{P_1}^{P_0} \vec{E} \cdot d\vec{l} + \int_{P_0}^{P_2} \vec{E} \cdot d\vec{l} \right)$$

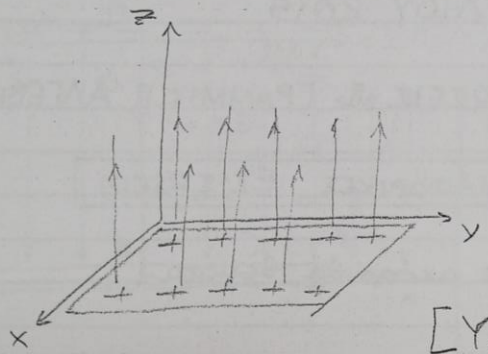
$$V_{P_2} - V_{P_1} = - \int_{P_1}^{P_2} \vec{E} \cdot d\vec{l} \quad [\text{Μονάδα: } V = J \cdot C]$$

Άρα: Διαφορά δυναμικού $V_{P_2} - V_{P_1} = W_{P_1 \rightarrow P_2}$

έργο για να πάει το φορτίο P₁ → P₂

Παράδειγμα

Μεγάλη επίπεδη
αγωγιμή επιφάνεια
φέρει ομοιόμορφο π. φορτίο
Ποιά είναι το π. δυναμικό
σε απόσταση z από
την επιφάνεια?

[Υποθέτουμε π.π. στην επιφάνεια $V=0$]

Είναι $E_z = E = \text{const.} = \frac{\rho}{\epsilon_0}$ (ανεξάρτητο από το z)

Αν P είναι ένα οποιοδήποτε σημείο της επιφάνειας

$$\begin{aligned}
 V(P_0) - V(z) &= - \int_0^z \vec{E} \cdot d\vec{l} = - \int_0^z E_x dx - \int_0^z E_y dy - \int_0^z E_z dz \\
 &= - \int_0^z E_z dz = - Ez
 \end{aligned}$$

δηλ. $V = Ez$ ~ απόσταση
από την επιφάνεια